

KETIL HVOSLEF: CHAMBER WORKS NO VI

Publisert: 02.09.2019

Ketil Hvoslef *Trombonekvartett**. *Klarinettkvintett***. *Harding Trio****. *Trio for Tretten (Acotral)*****.

*Sverre Riise, Petter Winroth, Audun Breen, Clare Farr (trombone). **Diego Lucchesi (klarinet), Ricardo Odrizola, Mara Haugen (fiolin), Ilze Klava (bratsj), John Ehde (cello).

Hilde Haraldsen Sveen (sopran), Håkon Asheim (hardingfele), Einar Røttingen (klaver). *ensemble dir.

Ricardo Odrizola

[Lawo Classics](#) LWC1180 (59 minutter)

Lawo Classics' serie med innspillinger viet Ketil Hvoslefs kammermusikk, kunstnerisk tilrettelagt av fiolinisten Ricardo Odrizola og pianisten Einar Røttingen, er et av de mest givende, kunstnerisk verdifulle og musikalsk tilfredsstillende prosjektene i dagens samtidsmusikk. Det er ikke bare det at musikken og den innspilte lyden er av eksepsjonell kvalitet – alle med ører kan høre det – eller at fremføringene er grundig forberedt og ulastelig gjennomført av folk som har samarbeidet med komponisten over lang tid. Det er kombinasjonen av alle disse elementene, med svært fine produksjonsverdier i Lawos utgivelser, som bygger en arv som er nesten uovertruffen.

Et hvilket som helst av de fire verkene på denne sjettede delen – kanskje den beste til nå – kunne gjøre krav på å være det beste på platen; det avhenger bare av hvilket stykke man tilfeldigvis lytter til i øyeblikket, så oppslukende er hvert enkelt.

Trombonekvartett (1994, her i revidert versjon fra 2012), er et godt eksempel på Hvoslefs enormt tiltrekkende og stadig spennende musikalitet. En innledende Sibelius-lignende akkord forandrer seg til noe ganske fremmed. De påfølgende tolv minuttene viser seg å være en fascinerende, musikalsk abstrakt studie i lydhørhet for medlemmene i den orkestrale trombonegruppen, enten solo, duo eller tutti, som leder til den slående stereofonisk tenkte avslutningen (benytt hodetelefoner for full effekt).

Klarinettkvintetten (1982) er et relativt tidlig verk, tematisk relatert til det overbevisende musikalske dramaet *Antigone* og *Duodo* for fiolin og bratsj fra samme år. Den er et slående eksempel på Hvoslefs rene komposisjonsmessige virtuositet og stilistiske skarphet: den tredje og siste delen av den kvarterlange, ensatsige kommentaren til klarinettkvintett-sjangeren er en frisk Stravinsky-aktig fantasi – selv om Stravinsky aldri skrev noen klarinettkvintett! Både *Hardangertrio* (1995) og *Trio for Tretten* (1987) har vokale elementer og ingen av dem kan anses som konvensjonelle i formen. *Hardangertrio* er skrevet for sopran med hardingfele og klaver og formet i tre satser, i motsetning til de andre verkene på platen. De tre utøverne forfølger svært ulike spor – felespilleren er til og med unna i den første satsen (antakelig off-stage når verket spilles på konsert) – og likevel har de et åndelig fellesskap, som blir tydelig i den lange finalesatsen. *Trio for Tretten* er kanskje mer homogen i tekstur, skrevet for kvartetter av sangere (SATB), treblåsere – ingen messing – og strykere, noe som rettferdiggjør «Trio» i tittelen, alt formidlet av en til tider dominerende slagverker. Stykket ble skrevet i Roma, har italiensk tekst, og undertittelen «Acotral» refererer til et lokalt busselskap som komponisten brukte. Trioen er en livlig fantasi som holder på oppmerksomheten i alle sine tretten minutter. Som alle de andre verkene her er den innspilt med fantastisk klarhet og ypperlig balanse. Anbefales på det sterkeste.

GUY RICKARDS

Oversatt fra engelsk av Hilde Holbæk-Hanssen

<http://klassiskmusikk.com/review/ketil-hvoslef-chamber-works-no-vi/>